

POGANIACZ (5) *sb m*

o oraz *oba a jasne*.

sg N poganiacz (4). ◇ [A poganiacza.] ◇ I *poganiacz(e)m* (1). ◇ [pl G *poganiacz(o)w*. ◇ D *poganiacz(o)m*. ◇ I *poganiaczmi*.]

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII – XIX w.

1. *Ten, kto pogania konie lub bydło; też parobek do koni; iugarius Mącz, Cn; actuator, agaso, agitator, asinarius, bu(b)sequa, bubulcus, equarius, equis(i)o, stimulator Cn* (4) : vos coarrastis sibi medium mansum agri duobus aratris, in quolibet per 4 boves, cum duobus vectigalibus alias spoganyaczmy *ZapMaz I 53/77*; áno chłop orze/ á zorawłzy przewrócił pług przykrył ręcznikiem á iadł ná nim co miał z swoim pogániączem *BielKron 319*; Iugarius, Wołownik/ Pogániącz/ Oracz. *Mącz 177a*; [*LustrWpol I 16; LustrMalb I 63, 65; Ratajowi i na poganiacza fl. 5 LustrPom 80, 133; Volck Rrr4*].

poganiacz czego (żywotne) (2): Mulio, Oślarz/ páfturz á pogániącz osłów. *Mącz 236d*; Trigarius – Trzech koni poganiacz. *Calep [1086]a*.

2. *Ten, kto podżega, podusza; exstimulator Calep; stimulator Cn* (1) : Extimulator – Popedzac, poganiacz. *Calep 398a*.

Synonimy: 2. podszczuwacz, poduszczacz, poduszczyciel.

Cf [POGANIAK]